

Vec T-346/06 R

Industria Masetto Schio Srl (IMS) proti Komisii Európskych spoločností

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Návrh na odklad výkonu —
Smernica 98/37/ES — Prípustnosť — Fumus boni iuris — Naliehavosť —
Zváženie záujmov“

Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. júna 2007 II - 1786

Abstrakt uznesenia

1. *Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Podmienky prípustnosti — Prima facie prípustnosť žaloby vo veci samej*
(Články 242 ES a 243 ES; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 104 ods. 2)
2. *Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Podmienky prípustnosti — Prima facie prípustnosť žaloby vo veci samej*
(Články 242 ES a 243 ES; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 104 ods. 2; smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/37, článok 2 ods. 1 a článok 7 ods. 1 a 2)

3. *Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Podmienky prípustnosti — Prima facie prípustnosť žaloby vo veci samej*

(Článok 230 štvrtý odsek ES, články 242 ES a 243 ES; smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/37, článok 2 ods. 1 a článok 7 ods. 2)

4. *Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Odklad výkonu — Podmienky nariadenia — Naliehavosť — Vážna a nenapraviteľná ujma*

(Článok 242 ES; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 104 ods. 2)

1. Pre vyslovenie prípustnosti návrhu na odklad výkonu opatrenia žalobca musí preukázať existenciu určitých skutočností umožňujúcich na prvý pohľad prijať záver, že žaloba vo veci samej, s ktorou súvisí návrh na nariadenie predbežného opatrenia, je prípustná, aby tak žalobca nemal možnosť prostredníctvom konania o nariadení predbežného opatrenia dosiahnuť odklad výkonu opatrenia, ktoré neskôr súd Spoločenstva odmietne zrušiť, keďže jeho žalobu vo veci samej označí za neprípustnú. Takéto preskúmanie prípustnosti žaloby vo veci samej je nevyhnutne stručné z dôvodu naliehavosti konania o nariadení predbežného opatrenia. V konaní o nariadení predbežného opatrenia sa môže prípustnosť žaloby vo veci samej posudzovať iba na prvý pohľad, pričom cieľom je preskúmať, či žalobca predložil dostatočné dôkazy, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú záver, že prípustnosť žaloby vo veci samej nemožno vylúčiť. Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach by mal vysloviť neprípustnosť návrhu len v prípade, keď je prípustnosť žaloby vo veci samej úplne vylúčená. Rozhodnúť v štádiu konania o nariadení predbežného opatrenia o prípustnosti žaloby vo veci samej v prípade, keď jej prípustnosť nie je na prvý pohľad úplne vylúčená, by

sa totiž rovnalo prejedikovaniu rozhodnutia Súdu prvého stupňa o tejto žalobe.

(pozri body 31 – 33)

2. S ohľadom na štruktúru a cieľ smernice 98/37 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa strojových zariadení má Komisia, ako sa na prvý pohľad zdá, povinnosť a nie iba možnosť rozhodnúť podľa ustanovení článku 7 smernice o vnútroštátnom opatrení, ktoré jej bolo oznámené. Na prvý pohľad sa tiež zdá, že Komisia je povinná rozhodnúť nie o návrhu opatrenia, ale

o vnútroštátnom opatrení prijatom členským štátom, ktorého účelom je obmedziť voľný pohyb dotknutých strojových zariadení.

že akt Komisie môže mať právne záväzné účinky pre výrobcu strojových zariadení uvedených v tomto akte.

(pozri body 39, 40, 42)

Okrem toho podľa ustanovení článku 2 ods. 1 rovnakej smernice členské štáty prijímú všetky primerané opatrenia, ktorými zabezpečia, aby strojové zariadenia alebo bezpečnostné komponenty, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, bolo možné uvádzať na trh a do prevádzky iba vtedy, keď neohrozujú zdravie alebo bezpečnosť osôb a prípadne domáce zvieratá alebo majetok.

3. Ak v prípade, keď je akt Spoločenstva určený prostredníctvom inštitúcie členskému štátu, je činnosť, ktorú členský štát musí uskutočniť na vykonanie tohto aktu, automatickej povahy alebo ak sa následky dotknutého aktu bezpochyby dostavujú, tak sa tento akt priamo týka každej osoby dotknutej touto činnosťou. Keď však naopak akt ponecháva členskému štátu možnosť konať či nekonať alebo mu neukladá povinnosť konať v určitom zmysle, je to činnosť či nečinnosť členského štátu, ktorá sa priamo týka dotknutej osoby, a nie akt sám osebe.

Sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia preto nemôže vylúčiť, že zistenie Komisie o oprávnenosti vnútroštátneho opatrenia prijatého členským štátom na základe článku 7 ods. 1 uvedenej smernice a odovzdanie tejto informácie ostatným členským štátom podľa článku 7 ods. 2 tejto smernice podstatne zmení právne postavenie výrobcu predmetných strojových zariadení dotknutých aktom Komisie tým, že zabráni, aby tieto strojové zariadenia mohli byť uvádzané na trh alebo do prevádzky na trhu členských štátov, ktorým je tento akt určený. Nemožno teda na prvý pohľad vylúčiť,

Pokiaľ je členským štátom určený akt, ktorým ich Komisia informuje na základe článku 7 ods. 2 smernice 98/37 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa strojových zariadení, že vnútroštátne opatrenie zakazujúce uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky určitých strojových zariadení je odôvodnené alebo čiastočne odôvodnené, na prvý pohľad sa zdá, že

majú právomoc zakázať uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky iba strojových zariadení určených aktom Komisie, ktorým sa vyhlasuje vnútroštátne opatrenie za odôvodnené. Na prvý pohľad sa totiž zdá, že nutnosť prijatia takýchto opatrení posúdi Komisia, pretože členské štáty majú následne, ako sa zdá, povinnosť prijať primerané opatrenia, ktoré z takéhoto zistenia vyplývajú, teda stiahnuť strojové zariadenia z trhu a neumožniť ich uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky, keď ohrozujú zdravie alebo bezpečnosť osôb podľa článku 2 ods. 1 smernice. Preto nie je vylúčené, že členské štáty nedisponujú na prvý pohľad žiadnym priestorom, pokiaľ im je taký akt určený.

Navyše, aj keď je pravda, že iné subjekty ako osoba, ktorej je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolností, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené, nemožno na prvý pohľad vylúčiť, že uvedený akt Komisie sa žalobcu osobne

týka, pokiaľ sa týka výslovne a výlučne strojových zariadení, ktoré vyrobil.

(pozri body 50 – 52, 56, 57)

4. V rámci konania o nariadení predbežného opatrenia sa naliehavosť musí posudzovať s ohľadom na nevyhnutnosť predbežne rozhodnúť, aby sa predišlo vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na strane účastníka konania, ktorý požaduje nariadenie predbežného opatrenia. Hoci ujma finančnej povahy nemôže byť s výnimkou mimoriadnych okolností považovaná za nezvratnú alebo ťažko napravitelnú, pretože môže byť predmetom neskoršej finančnej náhrady, predbežné opatrenie je odôvodnené, ak sa ukazuje, že v prípade neexistencie takéhoto opatrenia by sa žalobca pred prijatím rozhodnutia, ktorým sa končí konanie vo veci samej, nachádzal v situácii, ktorá by mohla ohroziť jeho existenciu. Bezprostrednosť ujmy nemusí byť preukázaná s absolútnou istotou, ale stačí, najmä ak vznik ujmy závisí od súbehu viacerých faktorov, aby bola s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľná.

Rozhodnutie Komisie, ktoré na prvý pohľad smeruje k tomu, že ukladá

všetkým členským štátom prijatie opatrení obmedzujúcich obchod, akými sú opatrenia zakazujúce uvádzanie na trh alebo uvádzanie do prevádzky určitých strojových zariadení, z dôvodu rizík týchto strojových zariadení pre zdravie alebo bezpečnosť osôb, môže byť spôsobilé zasiahnuť do povesti podniku, ktorý vyrába tieto strojové zariadenia. Škodlivá povaha takéhoto zásahu musí byť preto uznaná. Takýto zásah do obchodnej povesti podniku a do povesti bezpečnosti jeho výrobkov mu totiž môže spôsobiť ujmu, ktorá z dôvodu jej náročného vyčíslenia je ťažko napravitelná. Takáto ujma môže okrem toho byť považovaná za vážnu, pretože takýto zásah môže mať na základe sporného aktu účinky vo všetkých členských štátoch a v dôsledku toho na všetkých trhoch, na ktorých pôsobí žalobca, a nie iba na jednom z nich. Takýto zásah do jeho povesti môže spôsobiť nenahraditeľné

následky pre výrobu ako v predmetnom odvetví, tak aj v ďalších odvetviach činnosti a v dôsledku toho pre jeho celkovú finančnú situáciu. Riziko, že sa rýchlo dostane do úpadku, sa teda nezdá byť čisto hypotetické, ale naopak s dostatočnou mierou pravdepodobnosti predvídateľné.

S ohľadom na tieto okolnosti môže výkon uvedeného rozhodnutia Komisie spôsobiť vážnu a nenapravitelnú ujmu podniku žalobcovi tým, že ohrozí jeho existenciu, takže naliehavosť požadovaných opatrení sa zdá byť nepopierateľná.

(pozri body 121 – 123, 136,
137, 142 – 144, 146)